

ELŐFIZETÉSI ARAK:

Fél évre . . 90 Leu
Negyed évre 45 Leu
Egy óra . . 15 Leu
Hirdetés mm. 3 Leu
Nyilttér mm. 4 Leu

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

A SZÉKELY UJSAGOT
néhai Molnár Emil,
a SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos
alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Clusă și Crișan
(volt Gábor Aron-utca) 1. szám

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön.

Az eljövendő.

— Adventi gondolatok. —

A pusztla nagy profétája az időkbe látás fenséges ihletével hirdeti, hogy „immár a fejsze a fáknak gyökerére vettett”, hogy a beteg élet ujászületésének el kell jönnie, mert aki öntána jó, tüzzel és szentlélekkel kereszstel.

Hitében nem szabad csalódnia. Az Ige történelmi inkárnációja valóság lesz, de a százados nagy hazugságok oly rettentő hatalommal leküsznek rá a dermedt világra, hogy az élet jelenségei még alig mutatják a megváltás földi megjelenését. Kérdést üzen a názáretihez: „Te vagy-e az, aki eljövendő vala, avagy mást várjunk?” És az aggodalmas kérdésre jó a biztató válasz: „A vakok szemök világát veszik, a siketek hallanak, a bénák járnak, a halottak feltámadnak és az Élet szegényeinek szól az Evangélium!”

Közel kétezer éve, hogy az Igéret testlőn, hogy a századok szenvedései közt delgetett szent várakozás beteljesül. Az eszme történelmi alakot öltött és a Golgota útján át új ég és új föld meglátásához vezette az elnyomott embert. Az öreg Föld lakóinak

óriás tömegei vették föl az ő örökkévaló nevét s még az esztendő sorát is attól számítják, mikor a Megváltó földre szállott. Az ő neve fennen lobogó zászlója lett az erkölcsi megtisztulásnak, az élet meg nem szűnő jobbá lélelének.

De kétezer esztendő az emberiség életében még nem volt mindig elegendő, hogy ezt a zászlót a századok nagy hazugságai fölött elhatározó végleges diadalra vezesse.

Vakok ténteregnek ma is az élet utvesztőin, kik nem látják az isteni törvények lángoló betűit. Süketek botorkálnak, akik nem hallják az örök Igazság dönthetetlen kijelentéseit. Bénák vánszorognak ide s tova, akik nem bírnak egyenesen járni az önzetlen erény megszabott útján. Halottak hevernek mindenfelé az elbukás porában és eltemetett jogok temetőjén hasztalan várnak feltámadásra. És itt is és ott is és mindenütt, ahol csak ember él, az élet szegényei sirnak a vigasztalás Evangéliuma után...

Most kétezer év után is — sőt nem inkább mint valaha — vannak égtől elzárta és kiagadottak, vannak elnyomottak és szabadulásért sóhajtok és a romlott élet ezer szomorú jelenségét látók megrendülve és tusakodó kétellyel kérdezik: „Te vagy-e

az, aki eljövendő vala, avagy mást várjunk?”

Az emberi lélekben örökkön örökké ott lobog olthatatlan lánggal egy mélységes és szent szükségérzet, mely a jelen erkölcsi nyomoruságával szemben egy jövődőt tisztább életet követel. Egy megfojthatatlan álm, mely a szenvedőknek gyógyulást, a szegénynek jobb sorsot, az üldözöttek megnyugvást, az elnyomottak szabadságát ígér.

Ma alig van a szenvedésekben különbség a népek és nemzetek között. Egy elkövetett közös szörnyű bűn után bűnhődünk kell mindannyiunknak. A beteg élet rettentő igája alatt nyögünk és vért izzadunk. És összeroskadnánk, ha fönn nem tartana egy sovárogra várt és bizonytalán eljövendő jobb élet adventi reménysége.

És aki eljövendő, a szenvedő ember Megváltása eljő az idő teljességében, hogy elnémujon a jaj és fogak csikorgatása. Hogy ne legyenek szenvedők és nyomorultak, üldözöttek és elnyomottak soha többé. El, eljő az a boldog advent, ahonnan a testvériségre vágyó ember meglátja majd a béke betlehemi csillagát!

Szabó Jenő.

Falusi gyermekek.

— A Székely Ujság eredeti tárcája. —

Irta: I. Diénes Jenő.

Egy kellemes őszi délutánon végrehajtani utaztam autón az egyik közeli faluba. A hegy lábánál, erdők alatt, dombos, vögyes helyre, zegzugos utcák közé épített székely falucska e napon igen kellemes látvány volt.

Mig utitársam végrehajtó segítségével sanyargatta a fizetésre nem hajlandó ellenfelét, én az autóban maradtam. Unalmamat elűzni, hosszason elnéztem a leveleiktől megkopasztott, téli jelmezbe öltözött fákat, bokrokat, — a közeli erdő lombtalan fáit, a ragyogó kék eget, — a lilában, kékben játszó távolabbi hegyeket. A hasonló ábrándozásba süllyedt sófő szőlt meg először:

— De boldogok is itt a falun az emberek! Jó, tiszta erdei levegőn élnek, nincs igényük, ami izgassa, csendesesen, nyugodtan élnek. Látszik is rajtuk!

Elgondoltam, hogy félig-meddig igaza van, pár közömbös szóval azonban hozzájárultam a szelidlelkű fiatalember további ábrándozásához és tovább beszélgettünk, amikor észrevettem, hogy két maszatosarcu szőke gyermek, kiknek kiterős, egészséges izmai a ruhán át is kilát-

szottak, lözeledik felénk. Nem sok ruha volt rajtuk. Mig én bőrs kabátban, jól felöltözve ültem az autóban, a két gömbölyű arcú csemete csupán egy-egy rongyos, kopott köntöskében, ing, alsóruha és cipő nélkül, tehát szinte mezítelenül állt előttem. Nekem, a városi szobához, szobalevegőhöz szokott embernek éppen olyan ujság volt e két, november végén is hiányosan öltözött s mégse lázó gyermek, mint e két gyermeknek a szép, fényes, fekete autó.

Barátságos mosolygással, bizalommal jövegettek felénk és mint nem éppen mindennapi látványosságot, bámulták autónkat.

Pár perc múlva már nőtt e kis társaság, gyűlt az apró emberkékből álló ingyen-publikum. Egy erős, de szemmel láthatólag 10 éven alóli fiút egy kopott, zöldes köntöskébe bujított, gömbölyű arcú, dünnögő fiucska követett. A nagyobbak egy alaposan elhasznált, piros, magyar huszársapka volt a fején. Jó nőttire volt a sapka, de legalább sapkája volt, nem úgy, mint a többinek, kiknek a mindig fedetlen fején a haj színét is kivette a napsugár. Csallakoztak a többi bámuló gyermekhez, aztán amint a nagyobb látta, hogy a piros sapát nézem, kifeszítette kis mellét, nyakát, jobb mutató ujjával egyet bökött a sapkán, mitől az huszárosan félrecsapva állt a fején. A gyermekek eleinte szőllanul néztek min-

ket, majd egymásra tekintettek, nevetgéltek, aztán a huszársapka egyet kurjantva, futásnak eredt és egyet rugott a dünnögő kislíun, mire az hanyatvágódott a gyeves útszélen, de nem sirt, restelte. Nem is esett különben nagyot, alig látszott ki állva is a földből.

— Ejnye! — ejnye! — szőltam. De hamis kislíu volt ez!

Egy vidám arcú kislány, kinek kopott, fakult szőke ruhácskája jóláplált testet takart, nevetgélve felvette a beszélgetés fonálát:

— Neki van egy leje.

— Mije van neki? — kérdeztem.

— Egy leje. Azért futott el, mert bambucot veszen.

— Nő, — feleltem — de hát azért még nem kellett volna a kicsit megrugnia.

A gyermekek arcán végigsuhant valami megvető tekintet, amint a bambucért szaladó fiú után néztek. De e tekintetből kiéreztem az irigylt piros huszársapka utáni vágyat, az elszaladt fiú felsőbbségét és az elégtételt, amit a duhaj legénykére tett megjegyzésem nyújtott nekik, talán valami régebbi, lappangó bosszút váró sértésért. Csendben voltak. Kettő, három összebujt, sutlottak, inkább a pillantásukkal beszéltek. Nehány pernyi halgatás után megint az előbbi kislány kezdte a beszélgetést:

Nyilvánosságra került az új lakbértörvénytervezet.

Három év múlva szabaddá teszik a lakásokat. — Bizonyos lakások már 1928. májusában felszabadulnak.

Az erdélyi és a regáti lapok egymásután közlik a különböző új lakbértörvénytervezeteket. A nyilvánosságra jutott javaslatok kivétel nélkül nyugtalanságot keltenek a lakók és a háztulajdonosok körében. Cudalbu igazságügyminiszter a törvényről eddig forgalomba került valamennyi hírt megcáfolta. Tegnap aztán köztudomásúvá vált az a törvényjavaslat, amelyet az igazságügyminiszter a minisztertanács elé terjesztett. A javaslat — amelyen a minisztertanács minden valószínűség szerint sokat fog változtatni — egy, illetve hároméves átmenettel szabaddá teszi az összes lakásokat és az átmeneti időre a békebeli bérek 8—10—15—20 és 30-szorosára emeli fel a házbékeket.

Az új lakbértörvényjavaslat hiteles szövege a következő:

A javaslat első szakasza kimondja, hogy a román állampolgár fizikai személyek, az állami tisztviselők és nyugdíjasok lakásai, valamint a közintézetek által elfoglalt helyiségek, ha jelenleg is a lakbértörvény kivételes oltalma alatt állanak, 1930. április 23-ig továbbra is automatikusan bérbeadottnak tekintetnek.

A második szakasz szerint nem lehet lakásnak tekinteni azt az ingatlant, amelyben valamely ipart vagy kereskedelmet üznek, még ha a bérlet benne lakik is.

Nem részesülnek az első szakasz szerinti oltalomban azok a lakások, amelyeknek bérleti kereskedők, iparosok vagy kézművesek, kivéve a kisiparosokat, ha műhelyük együtt van a lakással.

A negyedik szakasz szerint azok a lakások, amelyek nem esnek a fenti kategóriákba, 1928. április 23-án szabad forgalom tárgyává lesznek. Ezen időpontban az a lakó, aki nem egyezett meg a háztulajdonossal, kilakoltatható.

Az ötödik szakasz kimondja, hogy a jelen törvény kedvezményeiben a bérlet és albérlet csak a következő feltételekkel részesül: 1. Főfoglakozása az illető városban legyen. 2. Személyesen lakja az ingatlant. 3. Ne legyen neki vagy feleségének az illető községben saját háza, vagy természetbeni lakása. 4. Ne adott legyen el saját házát 1920. április 23-a után. 5. Lakbértörvény szerződése ne legyen valamely megszűnt szolgálati szerződés függeléke. 6. Ne legyen albérletje olyan lakásnak, amelyet a főbérleti szerződés szerint tilos albérletbe adni. 7. Évi jövedelme ne haladja meg a 400 ezer leut.

„TRANSYLVANIA” Bank Részvénytársaság

Alba-Iulia—Gyulafehérvár.

Alapított: 1872. évben.

Fióktételei:

Gyergyószentmiklós,

Kézdivásárhely,

Csikszereda,

Ditró,

Torda.

Elfogad: Betéteket előnyös feltételek mellett és felmondás nélkül fizeti vissza.

Leszámitol: Váltókat előnyös kamattétel mellett.

Átutalásokat és meghitelezéseket bárhova gyorsan teljesít előnyös jutalékért.

Képviseli: a „Gazdák” Általános Biztosító Részvénytársaságot.

HIREK.

— Szabó Jenő nevetőestélye. Városszerte és a vidéken is széles körben már jóelőre nagy érdeklődéssel néznek a jeles székely költő decemberi estélye elé. A műsoron a költőnek két eredeti bohózata kerül előadásra. Az egyiknek címe: *Az a gyalázatos kép!* Személyek: Gumigutti Izidor, műemlékkereskedő. Dr. Bagatell István, ügyvéd. Dr. Bagatellné. Dr. Aszpirin Pál, orvos. Leányai: Fruzsina és Eulália. Radasszesz Tóbiás, gyógyszerész. Gazdasszonya: Borbára. Kalamus, őrök. Egy falusi székely. A másik vigdarab *A csodaszer*. Személyei: Dr. Szérum, orvoslanár (Woronoff nro 2.) Dr. Kapszula, asszisztens. Jónás, öreg gazda. Felesége: Rebeka. Miki,

Muki, Döcl, Duci, karaván fiatalok. Felsár Samu, magánzó, felesége: Máli. Egy fiatal legény. Egy fiatal leány.

A két darab előadására a költőnek sikerült városunk működő fiatalságának legjavát megnyernie. Minthogy az előadáson az összes ülőhelyek számozva lesznek, közönségünk jól teszi, ha a maga kényelme szempontjából legalább 8—10 nappal az előadás előtt előjegyez vagy a jegyeket meg is vásárolja.

— Pallardi mester városunkban. A város évek óta haldokló sportéletében egy kis élénkséget látszik hozni és bizonyára élénk érdeklődés is fogja kísérni Pallardi Ervin olasz kard- és törvívő-mester vívótanfolyamát. A jó hírű olasz mester Brassóban tartózkodik és háromhavi kurzust szándékozik itt is tartani — heti két órával, — ha legalább 15—20 jelentkező férfi vagy női tag akad. Tekintettel az idő előrehaladottságára, ezen legnemesebb, legszebb sport-tanfolyamán résztvenni akarók sürgősen jelentkezzenek Turóczi Pálnál (a könyvkereskedésben), hol kellő felvilágosítást nyerhetnek.

— Emlékkünnepély. Az állami leány-középiskolában Andrei Barseanu emlékére november 30-án d. e. 11 órakor emlékkünnepélyt rendeznek, melyre még egyszer felhívjuk a közönség figyelmét.

— Tompa Sanyi sikere az Akácfa virágban. Frater Lóránd dalos vigjátékának, az Akácfa virágban a múlt pénteken volt a bemutatója a kolozsvári Magyar Színházban. A darabban játszott Tompa Sanyi is, aki — írja az Ellenzék — mint cigányprimás egyik legmulatságosabb figurája volt a színpadnak.

— Egy erdélyi ember lett a newyorki reformátusok második lelkesze. Amint Budapestről írják lapunknak, Newyork magyar reformátusai második lelkeszüké Péter Antalt választották meg, aki erdélyi származású. Sóvárád volt tanító, majd beiratkozva a teológiára, lelkesz lett és Mexikó hasonló nevű fővárosába ment lelkesznek. Innen hívták meg Newyorkba. Péter Antal testvére városunkban Veres Jánosné urónőnek.

— Lengyel Irén az „Akácfa virág”-ból hozza címlapján a „Színház és Társaság” az erdélyi közönség kedvenc színházi képeslapja. László Bandi aradi szerződéséről, Csiky Violáról, az erdélyi román diákok bécsi életéről, az

— Pedig testvére!
— Kicsoda, te? — kérdeztem.
— Az, akit felrugott.
— Nő, az már igazán szegény, — mondtam el róla a véleményemet, — hogy kis testvérkéjéhez ilyen goromba.

— Örvend, mert bambucot veszen.
— Hát te örvidenél-e? — kérdeztem.
A kislány szemérmesen, de reménységgel tele, barátságos hangon válaszolt, miközben tenyereivel hol arcát, hol ruháscsaját simogatta:

— Én is örvidenél, de... de nekem... nincs egy lejem.

— Ugye, te jársz iskolába is? — kérdeztem kis idő múlva.

— Igen. Második elemibe járok, — felelte.

— Ugy? — hát akkor te már nagy leány leszel nemsokára. Jó bambucot árulnak-e? — kérdeztem, visszatérve e nekik kedves témára.

— Ott van, ni a bolt!

És mindkét kezével előre nyulva mutatta, hogy hol a cukrosbolt, hol (az ő szavajárása szerint) a bambucot lehet vásárolni.

— Én is szeretem a bambucot, — mondtam szörnyen komoly arccal. Nem hoznál nekem?

Válasz helyett csak mosolygott, mintha nem hinné el, hogy én is szeretem a bambucot, aztán

hol reám, hol a többi gyermekekre nézett, kik közül többen eltávoztak, majd ismét felém fordulva válaszolta:

— De, igen. Hozok.

Elővettem négy leut. Odaadtam.

— No, hozz nekem négy leuért bambucot. Átvette és szolgálatkészen, gyorsan elszaladt és alig pár perc alatt vissza is tért és lihegve, kipirult arccal nyújtotta fel nekem a kis staniszlit a bambuccal.

— Bontsd ki, mutasd, mit hoztál, — rendelkeztem mosolyogva.

Kibontotta. Vágyakozó pillantásokat vetett a piros bambucokra.

— Málna-bambucot vettem, — felelte, — az a legjobb.

— Nő, te jársz iskolába, számláld meg, hány szem van.

Számlálgatta tenyerébe, majd beszámolt:

— Husz van.

— Osszad szét. Négyen vagytok, hány szem jut egynek?

— Őt, — felelte halkán, félve, vajjon jól számította-e. És háládatosságtól szelid hangja remegett a boldog izgalomtól. Olyan hálásan néztek rám, hogy elszégyeltem magam a nagyszabású ajándék miatt. Pedig e nem remélt és ritkán

élvezett ajándék nekik igazán örömet szerzett, tekintetükből az igaz ártatlan, őszinte hála csillogott felém.

Boldogan szopogatták e csemegét. Kivették szájukból, nézegették a logyó bambucot és e közben még piszkosabbra kenték azelőtt is összevissza mázolt arcukat.

Felkelt a földről az azelőtt dűnyögő fiucska is. A nemvárt ajándékkal végképpen megnyertem bizalmukat. Közelebb jöttek mind, egy lépésnyire voltak, gyönyörködtek a fényes, fekete kocsiba, de nem nyultak hozzá.

Az autó és a bambuc hire gyorsan elrepült. Jöttek, mentek a gyermekek. Visszajött a huszársapkás is.

— Hát fiam, téged hogy hívnak, — kérdeztem a huszársapkást.

— Kerezsi Pistának, — volt a bátor válasz.

— Be szép sapkád van! — dicséitem a huszársapkát.

— De! Elhiszem azt! Apám a háborúban viselte.

— Az neked annál kedvesebb, ugy-e?

— Igen. Nekem adta. Ha nagy leszek, én is huszár leszek.

Kifeszítette kis mellét, büszkén nézett el a többi gyermek feje fölött, érezve fölényét. El-

Csakis saját készítmény!

A nem megfelelő árat kicseréli!

Halló!

Vigyázzon minden igaz székely

doktor, ügyvéd és lelkiatya, szaktárs, helyi és vidéki cipész, csizmadia címbora! El ne mulassza egyik se, hogy föl ne keressen **új üzletében**, mely a régi Zsigmond-féle házba, Török-sörgyár szomszédságába, a két fészület között, a **Kantába** lett áthelyezve. Tegyen megrendelést bármilyen fájós és tyukszemés lábra, ugyszintén mindenfajta javítás azonnal elkészül. Olcsó és jó munka! Elvállalok valamint mindennemű cipőfelsőrészt úgy vidékre, mint helyben és pedig: tucatos, páros és mérték utáni felsőrészt a legolcsóbb árban. — Raktáron van mindenfajta kész cipő és felsőrész.

B. pártfogást kér: **Szőcs János**, cipész.

Olcsó kiszolgálás!

Mit ér a pénz s a Fiat-autó,
Ha szűk cipőt s tyukszemet hord.

Halló!

Alapítva: 1900-ban!

Amerikából visszatért Rózsahegy Kálmánról, hoz ezenkívül érdekes tudósításokat, riportokat, fényképeket. Románia egyetlen nívós magyar nyelvű képeslapja. Az összes erdélyi színházakról, művészeti eseményekről részletes tudósítást hoz és egyformán foglalkozik az összes magyar színházakkal, színészekkel a „Színház és Társaság”, mely mint az úri társaságok kedvenc lapja, nem hiányozhat egy magyar család asztaláról sem. Ára 20 leu, megrendelhető kedvezményes előfizetési árban a kiadóhivatalban: Cluj—Kolozsvár, Str. Regina Maria 36.

— **Képkiallítás.** Gödri Ferenc és Pokorny I. László rajztanárok együttes kiállítása november hó 30-án d. u. fél 3 órakor nyílik meg a ref. egyházpalota tanácstermében. Megtekinthető dec. 4-ig naponta d. e. 10—12-ig, d. u. 2—6 ig. Belépő-díj nincs.

— **Kántor-hangverseny.** A csiki kántorok második hangversenye — mint laapunknak írják — Szentkirályon folyt le november 21-én. Mondhatni a megszokott, szinte köteleességszerű munka Csikszenttamás után. Ezuttal 14 számmal mutakoztak be a csiki kántorok a szomszédos közösségek és Csikszereda nagyszámu hallgatói előtt. A lelkes gárda élén *Bálint Vilmos* plébános áll, nagy szolgálatot téve az egyházi zene és ének művészi teljesítésében. A hangversenyen az unitáriusok is képviseltették magukat azzal a céllal, hogy a kántor-hangversenyt ők is bevezessék.

— **Bűnös kezek** immár másodikban rongáltak meg a mozgószínház villanycsengőjét és vitték el mintegy 5—6 méter huzalt. Felhívjuk a rendőrség figyelmét, kövessen el mindent, hogy ilyen rosszindulatu cselekedetek ne ismétlődjenek meg.

— **Fekete kéz.** Már második eset városunkban, hogy „Fekete kéz” aláírással próbál valaki olcsó pénzhez jutni. A múlt héten dr. *Herepei Iván* ügyvéd kapott levelet, hogy a kantai hídnál helyezzen el 50,000 leu, különben az életével fizet. Az ügyvéd természetesen nem ült fel a valószínűleg gyermekes csinynek.

— **Betörések.** A múlt héten két helyen is betörést kíséreltek meg. A szénpiacon Jancsó Sándorné-féle üzletből el is vittek 1500 leut. Gyárfás Károly üzletébe be akartak hatolni, azonban a kiereszkedő kis kutyájának az ugatására, mely éjszaka a boltban volt, elmenekültek a látogatók.

Regény-esarnok.

Tatárok.

Irt: Palugyay Zoltán.

Erzsike s Fulkó csak álltak egymással szemben, csókjuk sem volt, csak néztek . . . szemükben kimondhatatlan szent vággyal, a soha mulás végtelen szerelmével, istenváró, álomkiáltó imáddással.

Kezük egy pillanatra összefonódott. Fulkó hirtelen megfordult s szinte eltérve testét és lelkét, lerohant a lépcsőn. Boda alig bírta követni. Erzsike messzenéző meredt szemmel, réveleg lépéssel ment a medvebőrös lócahoz, leült s bámulta lélektelenül, az örülethez közel simuló nézéssel a semmit és várt-várt . . .

XXVIII. fejezet.

Messze, lent a kéktenger partján, örök nap sütésben hajladozó ciprusok közt karsu kis palota nézte a jövő-menő, messze tűnő hajókat és várta gazdáját.

Az öreg kulcsár rogyanó lépéssel kiment mindennap a magas sziklára, sasszemmel kémlelte a nagy vizet s várta urát s urnőjét, kit még nem ismert.

A napok mentek, hajók jöttek duzzadó vitorlákkal s a vén cseléd egyre várt s talán hiába.

A lovagterem homokján nehéz vasban állt a királyi vitéz.

A falak mellett köröskörül az ország hatalmas urai, magas széken ült borus homlokkal a király.

Szó alig hallatszott.

A király türelmetlenül kérdezte Péter ispánt, hol késik Fulkó?

Alig mondta ki az utolsó szót, feipattant a terem ajtaja s ott állt a lovag Boda kísérelében.

Fulkó meztelen volt, kezében villogott a kemény marokra fogott acél. A lovag hatalmas testét kigyózó izmok vastag kötelekként fonták keresztül-kasul. Az urak ajkáról önkénytelenül a csodálat halk kiáltása röpcent el.

A lovag térdet hajtott a király előtt, aki egy pillanatra habozni látszott, ne nyújtsa e kegyelemre a kezét, de hirtelen meggondolva a dolgot, jelt adott a viadal kezdetére.

A királyi vitéz s a lovag felálltak a terem közepére. Felcsendült az országbiró szava:

— Itéljen az Isten!

A királyi vitéz óvatosan közeledett előre nyújtott karddal Fulkó felé.

A lovag hátrált, szemmel kísérve ellenfele minden mozdulását.

Zsigmond, a királyi vitéz régi bajvivó, tapasztalt bajnok volt, de tudta, hogy milyen kemény ellentétl áll szemközt, azért nem mert támadni.

Fulkó, ki eddig még mindig az Erzsikétől való bucsu izgalmától szinte reszketett, kardot látott maga előtt villogni, ellenfelet s a komoly, bánatos férfi arc egyszerre kezdett átalakulni. A nézők s maga a királyi vitéz is megdöbbenve nézték. Boda emlékezett erre az arcra, honnan is? . . . — hirtelen eszébe jutott, mikor Szodogánt levágta mellőle Fulkó, akkor látta ezt a vadállati tigrisszemű arcot. A lovag minden izma megfeszült, a szeme merev volt, mintha sehova nem nézne, de valami vad csillogás tüzelt bennük.

Halálos csendben volt mindenki. A királyi vitéz télován megindult Fulkó felé.

Boda észrevette, hogy a királyi vitéz bal kezében tört rejtetet s a kardot csak cselvetésnek akarja használni.

Nem messze állt Fulkótól, így görög nyelven halkán odaszólt neki: Vigyázz! — baljában tör! Fulkó mosolygott, észrevette ő már régen. A mosolygástól Zsigmond vitéz visszahökklött, olyan volt, mint a prédás vadállat fogvicsoritása.

gondolkoztam, magam elé képzeltem 15 év múlva igazi katonaruhában Kerezi Pistát, aki talán akkor mint délceg, falusi legény e kislányoknak lesz reménysége, szerelme tárgya.

Jött egy másik fiu is, annak kék matrósapkája volt a fején. A díszül szolgáló sárgarépléh horganynak csak a felső fele volt még a sapkán. Nem is csoda. A fin megérkezése után mindjárt levette a sapkáját és magasra feldobta a levegőbe, majd kikapta.

Egy kislány, aki csak most jött, rámutatott a matrósapkasra. Hangjából kiértett, hogy nemrégiben megsértették.

— De, hogy milyen csuful tud kárinkodni!

— Melyik, te?

— Ez ni, Daczó Feri.

— Káromkodik? — kérdeztem.

— Igen, kárinkodik.

— Uram, Istenem! — feleltem neki, — hát azt hol tanulta? Ugye, nem a templomban?

— Oda nem is jár. Ott nem tanulna kárinkodni. Ez is tud! — és egy másikra mutatott.

— Kik a káromkodók? — kérdeztem.

Elővettem irattáskámat, kivettem egy irattömöt és ceruzát. A kislányok bemondták a káromkodó fiuk nevét. Ugy tettem, mintha felírnám

a neveket. Aztán a mellényzsebembe nyultam és szóltam:

— Nó, most nem hoztam ki a bicskám. De egy hét múlva ismét kijövök és ha meghalok, hogy kárinkodtatok, kivágom a nyelveket. Érted-e Daczó Feri?

— Értem, — felelte félve.

— Érted-e Kerezi Laci?

— Igen, — felelte megszegyenülten.

— Érted-e Bódi Pista?

— Értem, instálom, — felelte megszegyenve.

És a bevádolt fiúcskák szemrehányó tekintettel nézve végig az árulkodó kislányt, szájukra tett kézzel elsompolyogtak és néhány lépéssel odébb megálltak. Az egyik fiu fejével az árulkodó kislány felé intett, ami nyilván azt jelentette:

— Majd kikapsz!

A szeplősarcu kis vádló hangosan felelte:

— Majd! Nem bánom!

— Mit nem bász? — kérdeztem tőle.

— Fenyeged az a fiu, de én nem félek tőle. A testvérem úgy megverí, hogy nó, ha hozám mer nyulni. A minap is megverte, amikor a hajamat megrépte.

Utítársam visszatért az autóhoz. Elhelyezkedett és elindultunk az én ügyeim elintézésére, amiről a falusi gyermekek miatt egészen elleledkeztem. Az autó zakatolására lassan kinyílt a tulsó oldalon a kiskapu.

Egy pirospozsgás arcú kislány erősen sutogó kiabálással átszólt a nyíló kiskapu közé kiállt csöppnyi leánykának:

— Gyere Rózsika! Mindjárt elkésel! Szinte nem láttad meg!

Majd anyáskodó mozdulattal közeledve a kicsinyhez, kopott, piszkos ruháskája alját kezébe vette és megtörölte a most kilépett testvékéje arcát, orrát, amittől az még maszatossabb lett.

Autónk utnak indult. A gyermekek egy része fájó pillantást vetett a távozó csoda után, de Kerezi Pista, Daczó Feri és egy harmadik, akinek nem mondták meg a nevét, nagyot kiáltva versenyre keltek autónkkal.

Visszafordultam és néztem, amint az alkonyodó, sárgás napfénnel megvilágított porban lassanként elmosódtak szemeim elől a falusi gyermekek elmaradozó alakjai.

A királyi vitéz most hirtelen nehéz vágást mért a lovagira, míg baljával villámgyorsan taszította a tört Fulkó mellébe. A lovag a vágást felfogta, de a tör mélyen beeszaladt a mellizomba. Kihuzni azonban már nem volt ideje a királyi vitéznek, mert Fulkó balkeze igaz egy pillanattal elkésve, de vascsavarként szorította össze a karját. A páncélkesztyű úgy szétlapult a szorítástól, mint egy darab gyöngye bádög. A lovag mit sem törődve a mellébe szurt törrel, villámgyorsan rátámadt Zsigmond vitézre. A lovag kardja szikrázva csattogott a vitéz páncélján, sisakján.

(Folyt. köv.)

Városi mozgó.

Tokiói szirén — Fiatalság bolondság.

Dec. 4—5. Szombaton és vasárnap fut a Tokiói szirén — Fiatalság bolondság, filmdráma humoros jelenetekkel, 10 felvonásban. Főszereplők a filmművészet legismertebb alakjai.

A vasárnap délutáni előadás kezdete 5 óra!

A VÁROS HIRDETÉSEI.

(E rovatban közérdekű, a városi tanács hivatalos hirdetései jelennek meg. A közönség érdeke, hogy minden hirdetést figyelemmel kísérjen.)

Serviciul Sanitar al oraşului Trg.-Săcuşesc.

No. 201—1926.

Concurs.

Pentru complectarea celor 2 posturi de moaşă comuna oficială din Trg.-Săcuşesc. Salarul 500 lei lunar în bani gata.

Condiţiunile de admitere: să fie cetatean roman, în vârstă sub 40 de ani şi să aibă toate certificate şi documente prescrise în legea sanitară.

Cereri de concurs se vor înainta cu toate actele necesare la serviciul sanitar al oraşului în Trg.-Săcuşesc până la 10 Decembrie 1926.

Trg.-Săcuşesc, la 18 Nov. 1926.

Morvay,
primar.

Dr. Nagy,
medic al oraşului.

Városi főorvosi hivatal, Trg.-Săcuşesc.

201—1926.

Pályázati hirdetmény.

Trg.-Săcuşesc városnál 1927. január 1-ével betöltendő 2 hivatalos bábai állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Fizetés havi 500 lei.

Az állásokra pályázhatnak 40 évesnél fiatalabb, román állampolgársági és az egyéb az egészségügyi törvényben előírt összes okmányokkal rendelkező szülész-nők.

Fizetési és szolgálati feltételek a városi orvosi hivatalnál megtekinthetők, ahová a kérvények a hozzácsatolt okmányokkal legkésőbb f. évi december hó 10-ikéig beterjesztendők.

Tr.-Săcuşesc, la 18 Nov. 1926.

Primar: MORVAY.

Dr. NAGY Z., v. főorv.

Hirdetés.

Petőfalva község tulajdonát képező 1 drb. tenyészkan f. év december hó 14-én d. e. 10 órakor a község házában a legtöbbet ígérőnek nyilvános árverésen készpénzfizetés ellenében eladatik.

Peteni, 1926. év nov. hó 20-án.

Rákossy, notar.

A helybeli postahivatalnál 380 drb. dohány- és gyufaláda eladó. Írásbeli zárt ajánlat 1926. dec. 5-ig nevezett postahivatalhoz benyújtandó. Verseny tárgyalás 1926. dec. 5-én d. e. 10 órakor lesz.

Uj üzlet!

Tisztelettel értesitem Kézdivásárhely és vidéke nagybecsű közönségét, hogy

üzletemet

a piactéren, Konez és Boldizsár urak cipőüzlete mellett megnyitottam.

Raktáron tartok: női és férfi szöveteket, parkettokat, kartonokat, vásznakat, női és férfi fehérneműeket, női, férfi és gyermek harisnyákat a legjobb minőségtől a legolcsóbbig; továbbá raktáron vannak: női és férfi kötöttmellények, szveteretek, sálak, kesztyűk; ezeken kívül pamutok, cérnák, gombok, mindenféle szabókellékek a legolcsóbb árak mellett és még sok itt fel nem sorolt cikk.

Női ruhaselymek megérkeztek. —

Nagy választék.

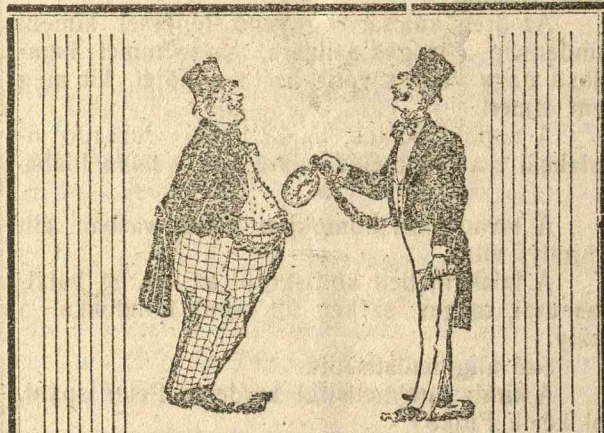
A n. é. közönség szíves pártfogását kérem és vagyok kiváló tisztelettel:

Györfi Gyula.

Felhívás!

Felkérjük mindazokat, akiknél a Kézdivásárhelyi Kereskedők és Kereskedő Ifjak Köre tulajdonát képező könyvtári könyvek vannak, kiknek különben a neveit a feljegyzéseinkből is tudjuk, szíveskedjenek a könyveket a Kör titkáranál, Kovács J. István urnál (a Kovács-hirlapirodában) minél előbb az esetleges kellemetlenségek elkerülése végett beszovaltatni.

Elnökség.

Ha te is azt akarod barátom, hogy az órad pontosan járjon, vidd el

Kovács Lázár

órás és ékszerészhez,

Vasut-utca 21. sz., a kórházzal szemben.

Nagy választék fül, ébresztő, zsebórákban, pontosan kiszabályozva, mindenféle fémbe; továbbá szép fazonu, 14 karátos arany jegy- és kövesgyűrűkben, valamint divatos, 14 karátos fülbevalókban, gyermekek részére is. — Leszállított árak!

Olcsó, finom, modern szemüvegekben szintén nagy választék, melyeket orvosi receptre is készítek.

Órák, ékszerek, szemüvegek javításánál 40% engedmény!

Tört aranyat, ezüstöt, valamint régi pénzeket napi áron veszek.

Megjelent az Erdélyi Kincses Kalendárium. — Ára: 35 leu. — Kapható a Kovács-hirlapirodában.

Ára: 45 leu.

35 " " "

30 " " "

25 " " "

Nagy Regelő Naptára

Magyar Gazda Naptára

Szent Családi Naptára

Kis Családi Naptára

Brassói Lapok

A legjobbban összeállított, legértelmesebb és legszebben kiállított magyar könyvnaplók.

Kaphatók Kézdivásárhelyen a Kovács-hirlapirodában.

Könyvek bekötését

a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig, ugyancsak minden e szakmába vágó munkát vállal

Turóczi István

könyvkötészete.

Kézdivásárhelyt

APRÓHIRDETÉSEK

Két kert, kitűnő belsőség, a v. Wesselényi-utcában eladó. Értekezni lehet a Kovács-hirlapirodában.

Eladó 1 drb. 8 lóerős Clayton-Schuthlevert gyártmányú gőzgép-lokomobil. Megtekinthető a kézdíszentléleki állomáson.

Két lakás, 2—2 szobából és konyhából, álló, egyik zsendellyel, másik bádógtetővel fedett, egy udvaron, kúttal, mellék-helyiségekkel jutányos áron eladók. Kedvező fizetési feltételek! Értekezni lehet a Kovács-hirlapirodában.

2 gyakorlott női és férfi munkást, valamint egy 4 középiskolát, egy 4 elemi osztályt végzett fiut tanoncoknak, egy leányt cipőfelsőrész készítéshez azonnal felveszek. Szócs János cipész, Kanta-utca, a régi Zsigmond-féle ház.

Kézi pianino 5000 leuért, zongora 12,000 leuért eladók. Értekezni lehet a Kovács-hirlapirodában.

Jubileumi teljes bélyegsorozat eladó a Kovács-hirlapirodában.

Az új vasúti menetrend kapható a Kovács-hirlapirodában. — Ára: 40 leu.